

ประสบการณ์การแก้ไขเสียงผิดปกติ

สิริกัญญา เลิศสรณยพงศ์ ศศม.

นักเวชศาสตร์การสื่อความหมาย (แก้ไขการพูด)

กลุ่มศูนย์การแพทย์เฉพาะทางด้านโสต ศอ นาสิก

โรงพยาบาลราชวิถี

ขั้นตอนทั่วไปในการรักษาเสียง

1. แพทย์ตรวจอวัยวะที่ใช้ในการพูด
2. แพทย์วินิจฉัยและให้การรักษาทางการแพทย์
3. ประเมิน วินิจฉัย และแก้ไขการพูด โดยนักแก้ไขการพูด
อย่างต่อเนื่อง
4. แพทย์ตรวจเส้นเสียงเป็นระยะๆ

หลักทั่วไปในการฝึกเสียง

1. ฝึกผ่อนคลายอวัยวะที่เกี่ยวข้องกับการเปล่งเสียง
2. ฝึกแยกความแตกต่างของเสียง
3. ฝึกควบคุมการหายใจกับการพูด
4. ฝึกระดับเสียง
5. ฝึกความดังเสียง

เมื่อผู้ป่วยฝึกเสียงแล้ว สามารถบอกกฎเกณฑ์ การเปล่งเสียง ได้ดังนี้

1. ทราบความสัมพันธ์ระหว่างการหายใจกับการเปล่งเสียง
การเค้นเสียง กระแทกเสียง
2. บอกได้เมื่อคนอื่นใช้เสียงไม่ถูกต้อง
3. บอกได้เมื่อคนอื่นใช้เสียงถูกต้อง
4. บอกได้เมื่อตนเองใช้เสียงถูกต้อง
5. บอกได้เมื่อตนเองใช้เสียงไม่ถูกต้อง

เมื่อผู้ป่วยฝึกเสียงแล้ว สามารถบอก กฎเกณฑ์การเปล่งเสียง ได้ดังนี้

6. แยกแยะได้ว่าตนเองเปล่งเสียงไม่ถูกต้องตรงไหน
7. ทราบว่าตนเองใช้เสียงถูกต้องตรงไหน
8. บอกได้ว่าตนเองใช้เสียงถูกต้องเป็นครั้งคราว
9. บอกได้ว่าตนเองใช้เสียงถูกต้องเกือบตลอดเวลา
10. บอกได้ว่าตนเองใช้เสียงถูกต้องตลอดเวลา

ประเภทของเสียงผิดปกติจากประสบการณ์ ที่จะคุยกันในวันนี้

1. Hoarseness

2. Harshness

3. Breathiness

4. Spastic Dysphonia

5. Soft voice – soft glottal attack

6. Falsetto

7. Hypernasality

8. Esophageal speech

จากประสบการณ์การแก้การพูด นักแก้ไขการพูดควรมี คุณสมบัติ ดังนี้

1. ต้องมีหูที่ดี สามารถแยกแยะความแตกต่างของเสียงด้วยตนเอง
2. ต้องเป็นคนช่างสังเกต
3. มีความละเอียดในการตรวจดูเวชระเบียน
4. จดบันทึกอย่างละเอียด
5. ฝึกเสียงตามประเภทของเสียงที่ผิดปกติเฉพาะรายบุคคล
6. ต้องมีจรรยาบรรณ มีวิชา มีเมตตา และมีความอดทน แก้ไขผู้ป่วยทุกคนไม่เลือกชั้นวรรณะ
7. รู้จักประยุกต์การฝึกแก้ไขเสียงตามหลักวิชาการ
8. ต้องรู้จักประเมินและค้นหาสาเหตุของเสียงแหบให้ได้

ตัวอย่างกรณีเล็กน้อยของผู้ป่วยที่ได้รับการแก้ไขเสียงผิดปกติจากประสบการณ์การแก้ไขเสียงผิดปกติ

1. ผู้ป่วยที่มีปัญหา Hoarseness

- รายที่ 1 ตะโกนไล่ออกจากบ้านกันทุกวัน
- รายที่ 2 เนืองอกหลบซ่อน
- รายที่ 3 นอนไม่พอ ต้องปรับเวลาการนอน
- รายที่ 4 ร้องเพลงมากไปไหม
- รายที่ 5 ใช้เสียงดังเป็นอาชีพ
- รายที่ 6 ดมไอ้เป็กเป็นเหตุ

2. ผู้ป่วยที่มีปัญหา Harshness

รายที่ 1

หลังแข็งจ้ง

รายที่ 2

กลัวมากไปไหม

3. ผู้ป่วยที่มีปัญหา Breathiness

รายที่ 1

คุณครูเส้นเสียงโค้ง

รายที่ 2

วิศวกรเสียงแหบนาน 2 ปี

รายที่ 3

น้องพูดสวนทางลมเก่งจ้ง

รายที่ 4

พูดเสียงเป็นลมกะทันหัน ไม้ได้แก่งนะ

4. ผู้ป่วยที่มีปัญหา Spastic Dysphonia

รายชื่อ 1 เครียดมาก สะดุ้งตื่นง่าย นอนไม่หลับ

รายชื่อ 2 หงุดหงิด ขยันทำงาน หลังเกร็งจนพูดเสียงถัน

5. ผู้ป่วยที่มีปัญหาพูดเสียง soft voice

รายชื่อ 1 กลัวพูดเสียงดังแล้วเจ็บคอ

รายชื่อ 2 ชอบนั่งหลังโกง ไม่มั่นใจตนเอง

6. ผู้ป่วยที่มีปัญหา Falsetto

- ผมอยากมีเสียงเหมือนผู้หญิง

7. ผู้ป่วยที่มีปัญหา Hypernasal

รายที่ 1

ไชโย!!! ชีวิตนี้ได้ร้องเพลงแล้ว

case cleft palate speech

รายที่ 2

เสียงจิกโก้นะเนี่ย

case Functional hypernasality

The background of the slide is a light cream color with several colorful balloons (blue, green, pink, orange, purple) scattered across it. The balloons are tied with thin white strings. In the bottom-left corner, there is a purple triangular shape.

8. ผู้ป่วย Esophageal speech

รายที่ 1 เป็นนายท้ายเรือหางยาวดีกว่า

รายที่ 2 เพื่อนช่วยใจห่อเหี่ยวได้

รายที่ 3 เจอคนเก่งกว่า

รายที่ 4 มีเพื่อนแล้วจ้า

ข้อพึงระวังบางประการทั้งของนักแก้ไขการพูดและ ผู้ป่วย จากประสบการณ์การแก้ไขเสียงผิดปกติ

1. การกำหนดแบบฝึกหัด-คู่มือจำเป็นไหม?
2. ไม่ได้ยับยั้งทเรียนสุดท้าย เมื่อเตรียม discharges เสีย แต่เน้นๆ
3. ไม่ได้ตรวจทานแบบฝึกหัด ที่ผู้ป่วยจดเอง
4. ผู้ป่วยมีโรคประจำตัว
5. อุปนิสัยส่วนตัวของผู้ป่วย
6. ผู้ป่วยไม่ใส่ใจสาเหตุที่ทำให้เสียงแหบ

ข้อพึงระวังบางประการทั้งของนักแก้ไขการพูดและ ผู้ป่วย จากประสบการณ์การแก้ไขเสียงผิดปกติ

7. ผู้ป่วยไม่สนใจฝึกฟัง แยกแยะเสียงตนเอง
8. ผู้ป่วยไม่ยอมฝึกขอเปลี่ยนงาน
9. เน้นฝึกเสียงเหมาะสมกับอาชีพ
10. ผู้ป่วยเข้าใจผิดเกี่ยวกับการใช้เสียง
11. ผู้ป่วย ขยัน...ขยัน...ฝึกกันเถอะ
12. ต้องรู้จักประยุกต์วิธีการฝึกพูด

สุดท้าย...ขอบอกกล่าวฝากน้องๆว่า...

ความขยัน ความอดทน มีเมตตา รู้จริง
รู้อย่างถูกวิธี รู้จักใช้ปัญญา ก็จะพาทั้งเราและผู้ป่วย
ประสบความสำเร็จ แล้วน้องๆก็จะทำงานอย่างมี
ความสุขตลอดไป

สวัสดี